

סדר הנחת תפילה

אף על פי שיכולים להניח תפליין במשך כל היום כולם (מן חמה, או עלות השחר, עד צאת הכוכבים או שקיעת החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפליין הוא בזמן התפילה השחרית, כמו הגישרל שמניחים תפליין ומתפללים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח)

ואהבת את יי אליהך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל
מארך. ותו תדברים האלה, אשר אני מצוק
היום, על לבך, ושננתם לבנייך וברתתם בם, בשבחך בפייך
ובבלקך ברך ובשבחך ובគומה. וקשרתם לאות על לך,
והיו לטופפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.
והיה אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אני מצוק
אתכם היום, להאהבה את יי אלהיכם ולעברו, בכל
לבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלכווש, ואספה רגנץ ותרשך וצחרך. ונתתי אשך בשוד
לבחמתך, ואכלתך ושבעתך. השמרו לכם פון יפתח לבכם,
וספרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתתחוותם להם. ותורה
אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא
תתן את בוללה, ואבדתם מתרה מעל הארץ הטבה אשר יי
נתן לכם. ושמתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם,
וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטופפת בין עיניכם.
ולמדתם אותם את בניכם לרב בם, בשבחך בפייך
ובבלקך ברך ובשבחך ובគומה. וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארץ אשר
נשבע יי לאבותיכם לחתת להם, פימי השמים על הארץ.
ויאמר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם ועשה להם ציצית על פנפי בגדיהם לדרכם,
ונתנו על ציצית הפנינה, בטליל תכלת. ותהי להם לציצית,
וראייהם אותו, וכתרתם את כל מצותי, ועשיתם אותם ולא
תתרטו אחרי לבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים
אחריהם. למען תזכיר ועתהם את כל מצותי, והייתם
קדושים לאלהיכם. אני יי אלהיכם, אשר הוציאתי אתכם,
מארץ מצרים להיות لكم לאלים, אני יי אלהיכם (אני יי
אליהם) אמת.

נכון לומר קודם התפילה:

תירני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך
מצוח להתפלל בתפליין את כל תפילות שחרית כולל שיעור תהילים כפי שמתחלק
למי החדש.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלקי אבותינו, שיבנה בית
המקדש במדהה בימינו, ומן חלכנו בתורתך.
אך צדיקים יודו לשחק ישבו ישרים את פניך.

טוב להרגיל עצמו לומר ... גוסה והמודה וכו' ועל ידי זה יוכור את ה' הניצב עליו:
מולדת אני לפניה, מלך כי וקים שחתורת כי נשmini
בଘמללה. רבבה אמונייה.

מצוות לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

צריך לזכור בה מאד ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיברך.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על דברי תורה:

וחערב נא יי אלהינו את-ידכרי תורתך בפיינו, ובפני
כל-עמך בית ישראל, ונחיה אנחנו וצאצאיינו,
ואצאצאי כל-עמך בית ישראל, בנו יודע שמקד ולומר
תורתך לשמה. ברוך אתה יי, המלמד תורה לעמו ישראל:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורה. ברוך אתה יי, נתן
התורה:

ויבדבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אחים ואל-בני
לאמר מה תברכו את-בני ישראל אמר להם:
יברך יהוה וישראל: יאך יהוה פניו אליך ויחנך: ישא
יהוה פניו אליך ויזעם לך שלום:
וישמו את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפליין

הברכה הראשונה, (באמירתה מכונים הן על התפליין של יד והן על התפליין של ראש) נאמרת לפני הדzikר הרוצעה על שריר הקיבורת של היד השמאלית (איסטר, הכותב ביד שמאל מניה את התפליין על יד ימין) באופן שהתפליין נוטות לעבר הגוון.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו לחתות תפליין:

הברכה השנייה נאמרת (ורק אם דיבר בין הנחת תפליין בלבד לשיל-ראש) לפני הדzikר הרוצעה על הראש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על מצות תפליין:

קדירת שם

שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:
ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד:

כדיו שלל יلد, בן או בת - גם קטני קטנים - וגם המבוגרים יהיה סידור (חפילה) פרט משלו - לומר תפילה להשם, וחיש - חמישה חומשי תורה (או ספר אחר של תורה) ממשו למלודו בו כל יום תורה, וכן להבריל קפtha-צדקה ממשו - שלתוכה נתן זדקה (לבד משbeta וטב), מכפtha הפרמי (שניתו לו מהרו או שקיבל בפרט ... שכן יבל היה לKNOWN חyi נפשו, ולהשתמש בו לזכריו האשיטים, ושיכתבו על זה "לחשם הארץ ומלאה" (או בראשיתיבות "להיז") בצייר שם - ודברים אלו יהיו ברשותו ואחריו ויניהם בחדרו, במקום בולט - את הקופה יש לקבוע בחור על ידי מסמר וכדומה, ועל ידי זה החור יכול להתקוף בבית של זדקה".